

El Patriarca contra Catalunya

Un imperi econòmic d'ideologia ultraconservadora

Quan El Patriarca s'instal·là a Catalunya, els responsables sanitaris de la Diputació i la Generalitat li donaren suport institucional i molts milions com a subvenció; els pares dels malalts formaren associacions per col·laborar-hi, i la premsa el presentà com l'única alternativa a un panorama assistencial quasi inexistent per als malalts de l'heroïna.

Passats els anys, El Patriarca expulsa els catalans dels seus centres, insulta els càrrecs sanitaris de la Generalitat, organitza manifestacions violentes contra els mitjans de comunicació que informen de les seves irregularitats, la Generalitat li retira les subvencions, els pares i els malalts que han aconseguit de fugir dels seus centres tenen por física de parlar, i s'inicien investigacions judicials, policials i periodístiques, sobre les activitats de la suposada entitat benèfica. ¿Què ha passat?

Senzillament, Catalunya ha comprovat, amb els tradicionals anys de retard respecte a França, Suïssa, Bèlgica, Andorra o Euskadi, que, darrere la imatge del salvador de la joventut europea, s'amaga una multinacional, un imperi econòmic i una ideologia ultrareaccionària, sectària i violenta, que ha omplert Europa de camps de concentració per als toxicòmans, privant-los de drets

Joaquim ROGLAN

tan elementals com: la inviolabilitat de la correspondència, la lliure circulació, la llibertat de rebre informació mitjançant premsa, ràdio o televisió, l'accés a la sanitat pública i institucional, el confort a què té dret tot malalt; a més de presumptes maltractaments físics i psíquics sobre els interns.

Els científics en toxicomanies més reconeguts a nivell de l'estat es concentren a Barcelona, i són els doctors Freixas, Monegal, Torres i Soler Insa. Encara que sempre serà insuficient, Catalunya compta també amb una de les xarxes assistencials per a toxicòmans de les més àmplies o coordinades de l'estat, tret d'Euskadi.

A més, el govern de la Generalitat ha presentat al Parlament un projecte llei sobre substàncies que generen dependència, considerada la més avançada i progressista d'Espanya i

Europa, on es preveu que els toxicòmans podran ser atesos gratuïtament als centres de la Seguretat Social.

L'odi d'El Patriarca a la societat catalana s'explica perquè mai no ha pogut contestar les preguntes que li fan les autoritats sanitàries, les quals, resumides, són: ¿per què no hi ha anàlisis clíniques que demostrin el grau de tòxico-dependència dels interns? ¿quins són els paràmetres científics aplicats per a considerar una persona malalta o rehabilitada? ¿per què les estadístiques d'El Patriarca sobre èxit en curacions no són mai iguals? ¿per què no comunica a la comunitat científica internacional els resultats i les investigacions, tal com obliga l'ètica? ¿per què barreja malalts no crònics amb malalts depressius, psicòpates, delinqüents habituals i infants? ¿per què obliga els malalts a canviar d'una granja a una altra d'identica al més allunyada possible de tot control familiar i social? La resposta d'El Patriarca és que els metges i els psiquiatres són uns assassins.

També advocats, jutges i policies han fet preguntes sense resposta, com ara: ¿per què els interns amb problemes pendents amb la justícia creuen la frontera? ¿on van els ingressos abonats per les famílies i les institucions i els diners obtinguts de fer treballar als malalts recollint ferro, construint xalets privats, exportant a França antiguitats i material de construcció o reparant automòbils?

La resposta és que hi ha una conspiració internacional de narcotraficants per acabar amb El Patriarca.

Després de mesos de parlar amb els afectats d'El Patriarca a tot Europa, sembla cada vegada més que a alguns dels seus centres envien delinqüents professionals que tenen la heroïna com a coartada i que imposen un règim de terror als altres malalts. Ho deia una noieta que va fugir de Salamanca i es va entregar voluntària a la presó de Barcelona: «a la presó no em peguen i em tracten com una persona. Els caps del centre d'El Patriarca ens tractaven igual que ho feien els traficants al carrer. Són la versió moderna dels camells». També ho ha dit un advocat: És paradoxal que a Espanya, on tenim les lleis penitenciàries més humanes i progressistes d'Europa, es permeti que El Patriarca segueixi actuant a l'estil nazi».

4. CONCLUSIONS I RECOMANACIONS

1. Les dades que fan constar en les sol·licituds de manteniment estan molt inflades, d'aquesta manera, un cop restats els ingressos, resulta un déficit plaça/mes molt proper al cost modular que aquesta Direcció General de Serveis Socials tenia com a referència. Aquesta conclusió és aplicable tant per les sol·licituds de manteniment de l'any 1961 com les de l'any 1982.
2. Al no poder exigir per part d'aquesta Direcció General, l'aportació dels llibres de comptabilitat, no podem afirmar que les despeses justificades corresponguin en les quantitats ni en les dates que fan referència els justificants.
3. Les sol·licituds per Adquisició, construcció, ampliació, reforma i equipament, estan molt inflades i en tots casos han pogut aportar els justificants per poder cobrar les quantitats concedides.

Recomanacions

- A. Comprovar l'existència en les comunitats terapèutiques dels bens mobles i dels equipaments que s'han subvencionat.
- B. Per obtenir una valoració real del rendiment social, seria convenient fer un seguiment de les persones que durant aquests dos anys han sortit de la comunitat i han efectuat una autèntica rehabilitació i inserció social. Per efectuar aquest seguiment caldria ens facilitessin els noms de les persones ateses, dates d'entrada i de sortida de la comunitat i l'adreça actual.

Generalitat: «Moltes irregularitats a El Patriarca»